Ч. 193. Второк 12 вересня (30 серпня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Димісия міністра війни. — Бар. Ґавч не їде до Праги. — Ческо-німецка угода. — З Угорщини. — Німеччина і Франция в справі Марокка.

Є. Вел. Цїсар приймав в суботу на спеціяльних авдиєнциях шефа ґен. штабу Гецендорфа і президента кабінету бар. Ґавча а опісля міністра справ заграничних ґр. Еренталя. Зараз по сїм був на авдиєнциї міністер війни бар. Шенайх а в добре поінформованих кругах говорять, що бар. Шенайх предложив Цїсареви свою димісию. Доси однак в сїй справі нема ще ніякого рішеня.

З Відня доносять: Президент кабінету бар. Ґавч з причин пильних справ урядових, котрі мусить залагодити сего тиждня, мусів відрочити заповіджений на четвер свій приїзд до Праги з візитою до намістника кн. Туна.

В кругах близьких до ческого намістництва обстають рішучо при тім, що проєктовану подорож бар. Ґавча до Праги відложено аж до дальшого розпорядженя лиш зі зглядів політичних. Не треба однак з того відкликаня витягати якихсь песимістичних внесень що до угодової акциї кн. Туна. Бар. Ґавчеви залежить дуже на тім, щоби міг бути присутним на конференциї проводирів клюбів, котра має ся відбути слїдуючої пятниці, а на котрій має ся порішити також справа скликаня палати послів.

В справі ческо-німецкої угоди доносять з Праги: Клюб народних социялістів, державно-правна партия і чеські посли поступові ухвалили, що парлямент не буде доти здібний до праці, доки не будуть заведені нормальні відносини в соймах ческім і моравскім.

Скріплений виділ німецких послів до сойму відбув оногди засїданє, на котрім подано до відомости, що правительство має намір скликати ческий сойм на 20 грудня. На тім засїданю висказано погляд, що мериторичні розправи в соймі мусить попередити звіти з постанов ухвалених народно-політичною комісиєю.

В суботу відбув ся знов ряд конференций в справі угодовій. Найбільшу увагу звертала на себе конференция межи дром Скардою а дром Урбаном. Дальше конферував з бувшим міністром Пацаком і Форштом як також з аґрариями Свеглью і Дворжаком. По полудни предсїдатель комісиї народно політичної ґр. Клям Мартініц явив ся у намістника кн. Туна, з котрим відбув довшу конференцию. Ґр. Клям Мартініц заявив намістникови, що обі ґрупи ческої шляхти предкладають свої услуги в справі угодовій.

Після пляну кн. Туна — як говорять в кругах політичних — безпосередно по скликаню ческого сойму має бути предложений конференциї проводирів партий до оцінки подрібний плян угоди. Намістник предложить крім того, щоби ухвалити, що комісия народно-політична має радити як постійна комісия. Чехи згодять ся на то мабуть без ніяких рекомпензат. Нинї в понедїлок має ся відбути конференция межи кн. Туном а маршалком кн. Лобковичем.

Більшість угорскої палати послів має намір перевести строгу зміну реґуляміну, щоби бодай найострійші кінцї обструкциї обломити і дати предсїдателеви більшу власть. Ґр. Кін-Гедерварі однак здержує ще правительственну більшість від виконаня сего наміру. В палатї послів промовляв міністер судівництва Секелї в дусї поглядів міністра-предсїдателя, а се звернуло особливу бачність Юстівців, котрі вважали міністра прихильником своїм бодай що до виборчої реформи. Рішуча промова міністра судівництва розвіє імовірно надії на можливість компромісу що до переведеня виборчої і войскової реформи за цїну залишеня обструкциї. В прихильних правительству кругах вважають теперішню хвилю пригідною до переведеня зміни реґуляміну.

„Magyar Hirlap", дневник ґр. Андрашія, котрий подавав вельми сьмілі комбінациї, простує свої виводи, начеб ґр. Кін-Гедерварі вже тепер мав намір вимагати від монарха розвя

Стрімголов.

(З шведского — Августа Штріндберґа).

(Конець).

Закликано служницю. Та зізнала, що ті пани дуже сердили ся і мали грубі палиці.

Палиці? Гм! Ніяк не міг вгадати, хто би се був. Але се небавком вияснить ся, бо они певно ще прийдуть. А тепер до річи.

— Чи повіриш, я купив кошик суниць, за таку просто казочну ціну, що сьміх збирає! Подумай лише, кошик суниць в тій порі року за корону пятьдесять.

— Людвик, як же так можна!

— Алеж чудово, я дістав нині переклад....

— Але ти маєш довги.

— Дурниця, дурниця. Зачекай лише, коли дістану позичку....

— Позичку? Алеж то буде новий довг!

— Так, подумай лише, під якими услівями. А зрештою досить того. Чи суниці не знамениті? Знаєш що, було би не зле випити по них склянку „шері". Що? Як думаєш?

Не ждучи на відповідь, він звернув ся до служниці.

— Ліно, зійди на долину до склепу по бутельку „шері". Ясне, правдиве, нефальшоване.

Коли переспав ся на софі по обіді, жінка попросила его, щоби її вислухав. Тілько нехай не гнівають ся!

Гнївати ся? Він! Алеж що знов! Певно ходить о гроші на домові видатки.

— Отже так. Рахунок крамаря не заплачений. Візник домагає ся заплати; пригадав ся також візник винайменої повозки. Словом, дуже немилі річи.

— Нїчо більше? Завтра заплатить ся до послїдного ера. Що за безличність напаствувати когось за такі дрібниці. Завтра дістануть всьо до послїдного ера і зірве ся раз на все з ними зносини. Але тепер не будемо вже говорити про се! Підемо на прохід. Нема повозки? То поїдемо трамваєм до зоольоґічного городу і відотхнемо сьвіжим воздухом.

І они поїхали до зоольоґічного городу. Коли прибули до „Альгамбри" і зажадали окремого кабінету, молоді люди, що находили ся в великій сали, стали шептати між собою. Думали, що мають діло з авантурничою парою.

— Розумієш? — говорив до жінки. — Они гадають, що ми.... Яке то забавне! Ах, яке то забавне!...

Але жінцї не припало се до вподоби. Такий високий рахунок! От, як би ми сиділи були дома, гроші лишили би ся в кишени...

Минають місяці. Реченець розвязаня все близший і близший. Треба купити колиску ти маленьку одіж. І богато еще річий треба буде купити.

Людвик цїлими днями висиджує поза домом, при працї.... Надходять тяжкі часи. Ціни збіжа йдуть все в гору. А тут нема анї переводів, анї коректи. Люди стають матеріялїстами, кождий дусить гріш і про себе думає!

І судьба велить жити в таких прозаїчних часах. Ідеали щезають і менше ніж за дві корони не можна купити пари куропатв. Візники не хотять довше возити Людвика по зоольоґічнім городї, бо они також мають жінки й дїтий, а навіть — ну, дивіть ся — навіть склепар допоминає ся за свій товар. О, якіж ті люди матеріялїсти!

Реченець наближає ся! Треба їхати до склепу, треба спровадити повитуху. Від ліжка недужої мусить, бідолашний, відривати ся до кабінету й приймати вірителів...

І отсе держить нарешті на руках доньку. Плаче, бо чує, що одвічальність перевисшає его сили, тому складає перед самим собою якусь присягу... Нерви его роздратовані до крайности.

Одержав перевід, але не має часу заняти ся тим, бо мусить безнастанно бігати за орудками.

Отсе біжить з радісною новиною до свого тестя, що повернув до міста.

— Добре — каже тесть — але чи маєш ти, хлопче, чим живити дитину?

— Поки-що не маю за що. Тому маю надію, що добрий тесть менї поможе.

— Ага, поки-що. Добре. Але не числи на

зати парляменту, а монарх нібито має бути прихильником компромісів, які мав би перевести предсідатель палати Берзевічі і звіщає, що ґр. Кін змінив погляди і сам бажає компромісу на основі „войскової і виборчої реформи і зміни реґуляміну“ та має се предложити раді міністрів а відтак цісареви.

В справі переговорів межи Німеччиною а Франциєю наспіли нині з Парижа такі вісти: Міністри де Сельв (Selves) і Кайо (Caillaux) розглядають предложеня Німеччини і на завтрішній (вторковій) раді міністрів зазначать подрібно становище Франциї супротив німецкого документу. Єсть погляд, що прийде до порозуміня.

„Matin“ доносить, що зміст відповіди Франциї на замітки Німеччини буде остаточно установлений на четверговій раді міністрів. Відповідь та буде після „Matin-а“ уложена в дусі помирительнім і з бажанєм згоди, характеризуючими становище Франциї в послідних часі. По докладнім розслідї німецких заміток французским правительством, може буде можна увзглядити деякі условя німецкі що до подрібностий але с у т ь н і м е ц к и х з а м і т о к жалуємо дуже — кінчить „Matin“ — єсть не до принятя.

Новинки.

Львів, 11 вересня 1911.

— Заупокійне богослужене за душу бл. п. Цісаревої Єлисавети відбуло ся минулої суботи в архікатедральних церквах всіх трох обрядів як також і всіх церквах, на котрих була вся молодїж середних і народних під проводом своїх учителів. В богослуженях в архікатедральних церквах взяли участь крім Є. Е. п. Намістника, Є. Е. ґр. Стан. Баденія, Є. Е. Президента висшого суду карного дра Тхоржніцкого і Є. Е. команданта корпуса, ген. Шедлера ще й инші достойники і репрезентанти властий державних і автономічних та численна публика.

— Єго Цїс. Високість Найдост. Архікнязь Фридрих, котрий з нагоди маневрів перебуває в Перемишли принимав в пятницю на авдиенциї Є. Е. п. Намістника дра Михайла Бобржиньского.

— Іменованя. II. Міністер справ внутрішних іменував: секретаря Намістництва Ів. Ленповского, старших комісарів повітових: дра Кар. Матияса, Зигм. Карасїньского і Стан. Тишковского та секретарів Намістництва: Казим. Погорецкого, дра Гуґа Шварца і дра Брон. Квятковского — старостами, а комісарів повітових: Волод. Ґродзїцкого, Волод Топольницкого, Волод. Менсовича і ґр. Володисл. Скарбка секретарями Намістництва в Галичинї.

— П. Віцепрезидент кр. Ради шкільної др. Ігнатий Дембовский не буде приймати в середу дня 13 с. м.

— Вписи до І-ої кляси прив. укр. школи торговельної у Львові будуть відбувати ся від 25—30 вересня 1911 р. що денно від години 10—12 перед полуднем і від год. 5—6 вечером в канцеляриї Товариства „Просьвіта“ у Львові, Ринок ч. 10 І поверх. Письменно можна зголошуватись вчаснійше. Наука в школї дворічна по програмі шкіл торговельних на підставі розпорядженя ц. к. Міністерства просьвіти і віроісповідань з дня 17 мая 1910 ч. 17.255 Школа має на цїли дати своїм ученикам теоретичне і практичне образованє потрібне для обнятя посад урядників, функционарів і помічників торговельних в торговельно-промислових або с[п]ілкових підприємствах, або для веденя особистого інтересу торговельно-промислового. Плян науки обнимає цїлу область науки торговельної а також найважнїйші галузи загально образуючих наук. Кромі сего будуть викладати ся предмети спільництва, чужі мови, стенографія, писанє на машинї і инш.

На науку до школи на перший рік принимають ся хлопцї і дївчата (останні в характері надзвичайних учениць) в віцї 14 літ з укінченою с добрим успіхом школою видїловою (7 кляс) з укінченою 3 клясою ґімназияльною або реальною. Ученики з низших кляс можуть бути приняті на перший рік, коли будуть мати приписаний вік та при вступнім іспитї викажуть ся сгільки відомости та здібности, що зможуть опанувати без трудности предмети приписані пляном науковим. Вступні іспити відбудуть ся в перших днях жовтня 1911 р. День і місце вступних іспитів кандидатам подасть ся осібно.

Вписове виносить 5 К з додатком на наукові средства 2 К, оплата за науку місячно 6 К Бідні а пильні ученики можуть бути в другім півроцї звільнені від шкільної оплати. — Дирекция

— Краєвий союз господарско-торговельних спілок, торговельний синдикат „Сїльського Господаря“ переносить ся на новий льокаль при улици Зїморовича ч. 20. Самий же „Сїльский Господар“ як також Союз збуту худоби лишають ся в тім самім льокали, то значить при ул. Академічній ч. 26 І п. число телефону 1093.

— Загальні збори філії тов. „Жіноча Громада“ в Рогатинї відбудуть ся дня 24 вересня о год. 3. Коли б о сїй годинї не явило ся статутом приписане число членів, збори відбудуть ся о годину пізнїйше, без огляду на число зібраних. — Видїл.

— Дрібні вісти. Від вчера постуденїло значно і дощ хвилями перепадає. З Мармароского Сиготу доносять, що в ночи з пятницї на суботу лютила ся коло Гушта сильна буря зі снїгом. З причини сеї бурі поїзди зелїзничі поспізняли ся. Кажуть, що й в Коломийщинї та на Буковинї перепадав онигди снїг. — Філія „Карпатиї“ першого руского товариства взаїмних обезпечень на житє і ренти у Львові ул. Куркова ч. 5. Години урядові від 9 год. рано до 12 в полудне і від 3 до 6 год. по полудни. — В Ніцци завалила ся в театрі стеля, котру направляно і засипала 40 робітників. З під румовища видобуть 16 трупів, прочі суть страшно покалїчені. — На тразименьскім озері в Італії розбила ся підчас бурі моторове судно, котрим вертало з Кастілїоне ді Ляго 14 пань і дївчат та 3 мужчини. Мижчини виратували ся а всі женщини потонули ся.

— Вчерашний здвиг сокільский випав дуже гарно і як би не то, що зливний дощ в самім початку здвигу а пізнїйше навіть і під час походу дуже пошкодив, випав би був ще краще. Передовсїм імпонувало велике число сокільских і січових товариств. Що при тім здвизї показали ся може й деякі хиби, се впрочім річ природна і при так величезнім першім здвизї не могло без них обійти ся; але якраз она послужить за науку на будуче. Здвиг відбув ся зовсїм спокійно серед множества цїкавої публики, котра заняла була особливо площу марийску і середину міста. Похід поступав з площі Сокола-Батька через улицю Коперника, площу Марийску, ул. Театральну, Ринок, попри „Народ. Торговлю“ і „Просьвіту“ а відтак завернув через ул. Галицку на ул. Батория і ул. Зибликевича, де мав розвязати ся. Як раз під конець походу настала була знов злива. В поході взяло участь кілька відділів Сокілок а похід кінчила молодїж шкільна. Гарно презентували ся також кінні Соколи.

— З зелїзниці. З приводу сподїваного більшого руху подорожних по укінченю великих маневрів в північній Угорщинї буде курсувати з Мезеляборча до Перемишля дня 15, 16 і 17 вересня с. р. надзвичайний поїзд особовий ч. 2035 від'їзд з Мезеляборча о год. 6 мін. 27 вечером, приїзд до Перемишля о годинї 21 мін. 58 в ночи, крім того дня 16 і 17 вересня надзвичайний поїзд особовий ч. 2033 від'їзд з Мезеляборча о год. 12 мін. 36 в ночи, приїзд до Перемишля о год. 6 мін. 13 рано. Окремий розклад їзди висше згаданих поїздів буде оголошений плякатами.

довго! І у нас ледви вистає для себе та для прочих дїтий.

Тепер жінка вимагає сильнїйшої поживи. Отже купує в ринку для неї курку і фляшку вина за шість корон...

Повитусї треба заплатити аж сто корон. Чому має заплатити менше, як инші. Чи не дав капітан сто корон?

Жінка скоро станула на ноги. О, она знов зробила ся молодою дївчиною; струнка в станї, гнучка як тростина, трохи ще блїда, але з тим їй дуже гарно.

Приїздить до них тесть і бере Людвика на окрему розмову.

— Тепер, прошу тебе, — говорить — памятай, що навіть бесїди не повинно бути більше про дїти, инакше будеш зруйнований!

Таким тоном говорить він до него, до батька! Хиба він не жонатий! Хиба они люблять ся? Невже не повинно ся мати дїтий?

— Чому нї, але повинно ся рівночасно мати за що їх кормити! Любите ся! Хе, хе, хе! Всї ви, молоді, не від того, всї гинете за розкошию, лише одвічальність не дуже вам усьміхає ся...

— Отже ви також стали ся материялїстом? О, тестю! Що за погані часи ми переживаємо! Нема вже більше ідеалів!

Прийшла катастрофа: з причини довгів Людвикови загрожено ліцитациєю.

Однак любов все-таки жила в мягкій души Людвика, хотяй та душа з кождим днем ставала сухшою.

Нарешті приїхав і майор, забрав доньку з внучкою і заборонив зятеви показати ся єму на очи, доки не управильнить своїх довгів. Доньці не робив ніяких докорів, але коли привіз єї до дому, здавало ся єму, що привіз назад уведену... Віддав свою невинну дитину на цїлий рік молодому чоловікови, а тепер привіз єї назад до дому немов покриту соромом... Донька хотїла вправдї липнити ся при чоловіцї, але чейже не могла жити з дитиною на улици.

І так лишив ся Людвик сам один в пустім мешканю. Але се вже не був єго дім, бо за хвилю могли викинути єго на улицю — з ліцитациї.

Уф! Два пани з великими вусами забрали ліжка і всякі предмети із спальнї, дальше кухонну посуду, столовий сервіс, стїнні і висячі лямпи, словом: всьо, всьо...

Лишив ся сам серед голих стїн. Якже пусто, як сумно було тут жити тепер! Ах, коби то лише она була з ним! Але що она робила би серед тих пустих стїн? Нї, так ліпше, як єсть. Для неї так ліпше!

І тепер почала ся гірка дїйстність. Людвик одержав занятє в якійсь ранїшній часописи. О дванайцятій годинї в ночи обовязаний був явити ся в бюрі, а міг вийти аж по третій над раном. А що до конкурсу якось не прийшло, то майже чудом удержав ся на посадї в судї, але про підвишку тепер навіть не могло бути й бесїди.

Вкінци одержав дозвіл видати ся раз на тиждень з жінкою та донькою, але все при сьвідках. Ніч з суботи на недїлю проводив в домі тестя, причім обовязаний був спати разом з ним в одній комнатї. В недїлю вечером мусїв бути знов в місті, бо часопись виходила в понедїлок рано.

А коли жінка з донькою пращали ся з ним, відводячи єго до фіртки і він кивав до них з послїдного горбка, то чув ся таким нещасливим, таким пригнобленим, таким упокореним, як ніколи... Жінка єго також.

Обчислив, що треба двайцять лїт, щоби виплатити свої довги. А потім? Цїкаве, чи годен буде ще він старати ся о свою жінку і доньку? Єго надія? Не має ніякої. Коли тесть умре, то єго жінка з дитиною лишать ся без хлїба. На саму ту думку зробило ся єму холодно.

О, яке страшне, яке жорстоке се житє! Відмовляє оно поживи дїтям чоловіка, але рівночасно не жалує єго, роздаючи щедро дїтям навіть найнизших творів природи.

О яке тверде! Яке тверде! Не для всїх має оно суниці і куропатви!

Яке тверде, яке невмолиме то житє!

— Войско в Австриї. Послїдна конскрипция виказала кілько в службі войсковій в нашій державі позістає загалом. Позаяк ціле населенє Австриї виносить 28,568.000 жителїв, що на войско припадає мало що не оден процент (0·9) всеї людности, отже на 100 людий припадає один вояк. Як з лїтами збільшало ся число войска, видко із слїдуючих чисел: в 1869 р. було 177.449 осіб; 1880 — 182.423; 1890 — 187.507; 1900 — 224.097; а в 1910 — 246.810 осіб. Найбільше войска стоїть в Галичинї, розмірно до найбільшого єї простору між коронними краями. В 1910 р. було в нїй 63.000, в Чехах 39.000, в Австриї долїшній 39, на Побережи 20, в Тироли і Форарльберзї 18, на Моравї 15, в Стириї 10, в Дальматиї 9, в Австриї горїшній 8, в Каринтиї 6, на Шлеску 5, на Буковинї 4, в Країнї 3, а в Зальцбурзї 2 тисячі. Як бачимо, більше чим четвертина войска стоїть в Галичинї. Число войска зміняло ся тут з лїтами в спосіб, як показують слїдуючі числа. Іменно в 1869 році було в Галичинї 27.000 войскових людий, 1880 — 33.000, а в 1890 вже 53.000. У відношеню до загального числа войскових осіб в Австриї числа ті виражають ся в відсотках: 28, 31 і 26 проц. З зіставлень скількости стоячого войска доходить ся до висновків, що коли граница вінецка обсаджена менше-більше однаковою скількостию войска, рівночасно на двох кінцях держави число войска зростає. Іменно на полудни, на границю Італії і на північнім сходї на границю росиийскім.

— Серби у Львові. Дня 15 вересня переїздить через Львів 50 учителїв і учительок з королївства сербского та пробудуть у Львові один день, щоби пізнати займавости Львова і українські просьвітні інституциї. Хто хотїв би взяти участь в комерсї, який з тої нагоди уладжує тов. „Взаїмна Поміч учительска“, зволить найдальше до 14 с. м. зголосити свою участь, присилаючи на адресу „Взаїмної помочи учительскої“ (ул. Унії Люблинськоі ч. 11) переказом 4 К.

Наука, штука і література.

— Основи перспективи з атлясом укладу Михайла Коця, накладом Р. Т. П. у Львові. Є се перша книжка в українській мові, з українсько-польсько-німецким словарцем технічних слів, апробована бук. ц. к. Кр. Радою шкільною з дня 22. серпня 1911 до ч. 1078 до ужитку шкільного на Буковинї. Книжку сю мож набути по цінї 2·10 К брош., 2·40 К опр.; в канцеляриї Р. Т. П. ул. Мохнацкого 12, в Книгарни ім. Шевченка, Ринок ч. 10. або у автора Солодова ч. 1 у Львові, в „Народнім Базари“ в Перемишли, в „Видавничій Спілці учит.“ в Коломиї, і в Самуїла Равха в Чернівцях ул. Ратушева 6.

— „Страви і напитки на Україні“ склала З. Клиновецька. Під таким заголовком вийшла в Києві книжка, котра — як каже єї авторка — містить в собі силу порад: як варити варенуху, запіканку, робити спотикач, шертуху, кантрабас, травняк, усякі настоянки, наливки, варити борщі та юшки, робити підмеви, смажити усякі страви: з мяса, борошна (муки), сиру то-що; як готувати закуски, варити варенця, повила, пекти паски, булки, хліб, робить цукорки, всілякі ласощі і т. ин. Всього 1000 порад і рецептів. Цїна 90 коп. з пересилкою 1 карбованець 19 коп., на красщому папері 1 карб. 30 коп., з пересилкою 1 карб. 61 коп. Адреса складу: Київ, почтов. ящик Nr. 235 для З. Клиновецької. — Хто би з наших людий хотїв мати сю книжку, зробить найліпше, коли випише єї через книгарню ім. Шевченка у Львові, Ринок ч. 10.

Телеґрами.

Відень 11 вересня. Сойми ческий і долїшно-австрийский скликано на 20 с. м., сойми форарльберґский і триестиньский на 25 с. м.

Париж 11 вересня. В робітничій части міста Бельвіль підчас вчерашних розрухів з причини дорожнї, арештовано італїяньского анархіста, котрий був проводирем товпи. Анархіста того видалять з Франциї.

Шарльвіль 11 вересня. Вчера прийшло тут пополудни до демонстрациї з причини дорожнї. Арештованє одного манїфестанта стало ся причиною більших розрухів. Товпа домагала ся увільненя арештованого. Шкадрона драґонів при помочи жандармериї рубаючи шаблями зробила порядок. Демонстранти ухвалили перевести 24-годинний загальний страйк.

Тульон 11 вересня. На пирі виданім громадою виголосив мінїстер маринарки Делькасе бесїду, в котрій висказав радість з причини, що дїяльність маринарки всеї прихильно оцїнюють. Мінїстер запримітив, що маринарка має приготовлений материял воєнний на всякі евентуальности, які в кождім краю і кождої хвилї можуть виринути.

Рубе 11 вересня. Послїдні непокої з причини дорожнечі мали характер справдешноїворохобнї. Демонстранти погасили лїхтарнї і виривали брук, щоби перешкодити шаржі кавалериї. Піхота стріляла і богато манїфестантів ранила. Товпа зрабувала богато склепів. Арештовано 13 осіб. Положенє було особливо грізне по 8 год. вечером. Будовано барикади, через улицї протягано дроти, виривано крати каналові, щоби утруднити акцию войска. Богато вояків єсть ранених.

Надіслане.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави Накладом Руского Товариства Педаґоґічного Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі св. Юра і по довгих пригодах в падорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправлялє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТНА. Поїзди посиїшні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, **3·05***), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·35
§) Від 18/8 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/8 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 587).